

До това време не е имало български пѣсни, и особено — бойни, родолюбни български пѣсни. Затова Добри Чинтуловъ съ право се смѣта за първия български народенъ поетъ.

Цѣлъ животъ Добри Чинтуловъ е служилъ на своя народъ, безъ да помисли за себе си. И цѣлъ животъ останалъ сиромашъ, както билъ роденъ.

Сега той почива въ сливенскитѣ гробища, подъ сѣнката на Балкана, въ земята, която е обичалъ повече отъ всичко въ свѣта. Четиредесетъ години откакъ той почива въ тая светá земя. Но името му сега е много по-известно и по-славно, отколкото преди години. Днесъ образътъ на поета-учителъ Добри Петровъ Чинтуловъ грѣе като малко слънце надъ широкитѣ предѣли на българската земя.

К. Константиновъ.

ГАТАНКА.

Тая вечеръ задъ клонитѣ на ябълката месецътъ се издигна голѣмъ колкото дъното на кринче, жълтъ и страшенъ. Уплашено го гледаха Ваню и Кунито, седнали на дѣдовото Геново одърче подъ стрѣхата. Отъ кѣщи излѣзе побѣлѣлата баба Куна, озърна се и, като ги видѣ, викна имъ:

— Донесете голѣмъ крушовъ пѣнь да накладемъ буенъ огънь, че да ви сваря попара. Ей сега ще се върне дѣдо ви отъ нивата — и той да хапне, да му се затопли старата душица.

Ваню и Кунито рипнаха къмъ хармана, бѣлия харманъ, осипанъ съ ябълковъ цвѣтъ. До плѣвнята, надъ яслитѣ, съ кротко наведена глава старата крава Мучка милваше съ носъ гърба на малката си рожба и замахваше да убоде Черня, който обикаляше край новото другарче и радостно лаеше. Бѣлото теленце, което днесъ се бѣше родило на